

له پيشوازي هانگي ره مه زاني پيرو زدا

شيكردنه وهی

ماموستا هه لۆ حه مه ره شيد

له پيشوازي
مانگي ره مه زاني پيرو زدا

شيكردنه وهى
ماموستا هه لو حه مه ره شيد

ئاماده كردنى محمد حسن

پیشہ کی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي شَرَّفَ شَهْرَ رَمَضَانَ بِإِنزَالِ الْقُرْآنِ، وَجَعَلَهُ مَوْسِمًا لِلْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ، وَفَتَحَ فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَانِ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ الرَّحْمَةِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، الَّذِي كَانَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَمَنِ اهْتَدَى بِهِدْيِهِ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

أَمَّا بَعْدُ...

ہر کاتیک و ہرزی پر بہرہ کہ تی رہمہ زان نزیک دہ بیٹہ وہ، پرسیار پک لہ زہینی ہہ مووماندا دروست دہ بیٹ: "چون بتوانم زورترین سوود لہم مانگہ ببینم و نہ ہیلم بہ فیرو بچیت؟"

لہ بہرئہ وہی رہمہ زان قوتا بخانہ یہ کی سالانہ یہ و پروژہ کانی دہ ژمیردرین و خیرا تیدہ پرن، وہ ہہ روہا تیگہ یشتن لہ چونیہ تی پیشوازیکردن لئی زورگرنگہ؛ بہ ئہرکی سہرسانی خوئم زانی کہ ئہم بابہ تہ گرنگہ ی جہ نابی (ماموستا ہہ لو حہ مہرہ شید) بنووسمہ وہ و بیخہ مہ بہر دیدی ئیوہی نازیز.

نووسینہ وہی ئہم نامیلکہ یہ لہ وہ وہ سہرچاوی گرت کہ ہہ ست دہ کریت زور جار تہ نہا بہ پروکەش و بی پلانی پوچی دہ چینہ ناوئہم مانگہ وہ. ئہم کتیبہ لہ چہ ندین خالی زیپندا، دہ ست دہ کریت بوئہ وہی بہ "تہ وہ" و "عہ زم" لہ وہ بچیتہ ناو مانگہ کہ وہ و بہ "لیخوشبون" و "تہ قوا" لئی دہرچیت، نہک تہ نہا ئہ وہ بیت کہ بہ شداری برسیتی و تینویتیہ کہیت کرد بیت.

ئامانجم لہم نووسینہ وہیہ ئہ وہ یہ، ہیچ ساتیکی ئہم مانگہ پیروژہ بہ فیرو نہ چیت و ہہ موومان ببینہ خواہنی ئہ و مژدانہ ی کہ پیغہ مبہری خودا (ﷺ) بہ پروژوہ وانانی داوہ.

داواکارم له په روه ردگار ته م کاره مان لى قبول بکات و بيکاته هوکاري هيدايت بو
هه موومان.

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

ناماده کار

محمد حسن

چۆن پیشوازی له مانگی په مه زان بکهین؟ چۆن بچینه ناو په مه زانه وه و چۆن لئی ده رچین؟

چۆن پیشوازی له په مه زان بکهین و چۆن بچینه ناو په مه زانه وه و چۆنیش لئی
ده رچین؟

زۆر گرنگه ئینسانی موسلمان ئاگاداری ئەم سێ بابەتە بێت. له رابردوودا
له باره ی ئەم بابەتانه وه زۆر قسه مان کردووه، به لام برپارم دا هه مووئه و قسانه ی
که کردوومانه کورتی بکه مه وه له چه ند خالیکدا و پیشکه شتانی بکه م به پوختی،
که هه ندیک ئیستیدراکات و زیاداتی تیدایه، که به پوختی بوئه وانه ی پیشوو
زیادمان کردووه.

بوگرنگه ئەم سێ بابەتە بزانی: چۆن پیشوازی له په مه زان بکهین؟ چۆن بچینه
ناویه وه و چۆن لئی ده رچین؟

له بهر ئه وه گرنگه که ناتوانین بهرکهت و خێر و ئه جری په مه زان به ده ست
بهینین هه تا وه کو ئاگاداری ئه و سێ بابەتە نه بین. ئیمه ی موسلمان بوئه وه
ده ژین له سه ر ئه م زه وییه که ببینه خاوه نی ئه جر، خاوه نی بهرکهت، ببینه
خاوه نی خێر و خاوه نی چاکه. جا ئه و خێر و چاکه و ئه جرو بهرکهته ی له ناو
په مه زاندا هه یه له هیه مانگیکی تردانییه؛ بویه زۆر گرنگه ئیمه بزانی چۆن ببینه
خاوه نی ئه و خێر و بهرکهت و ئه جره و به ده ستی خۆمانی بهینین. به وه ش
ده ببینه خاوه نی که بزانی چۆن پیشوازی له و خێر و بهرکهت و ئه جره بکهین و
چۆن له ناویدا بژین و چۆن به سه ره رزی و نووکۆتایی پی بهینین و بیخهینه
نامه ی ئه عماله کانمانه وه به ئیزنی الله ﷻ.

خالی یه که م: زانینی فه زل و گه وره یی مانگی په مه زان

یه که مین خال که گرنگه بیزانین بریتییه له وهی که بزانین په مه زان چی فه زل و نه جرو پاداشتیکی هه یه. بزانین چی مانگیکه و گه وره ییه که ی له کویدا یه و نه جر و پاداشته که ی له کویدا یه و خیر و به ره که ته که شی کامه یه. نه مه ش کاتیک ده زانین که بگه پینه وه بو قورئان، دواتر بگه پینه وه بو سوننه ت، علمی فه زلی په مه زانی لی وه ریگرین.

الله ﷻ له قورئاندا ده فه رمویت: **شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ**. ده فه رمویت: مانگی په مه زان، چی مانگیکه؟ **أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ**، مانگیکه قورئانی تیدا دابه زیوه. **هُدًى لِلنَّاسِ**، نه و قورئانه له و مانگه دا دابه زیوه که ده بیته هوکاری رینموونی بو خه لکی. **وَبَيِّنَاتٍ**، پروونکردنه وهی ته واوی بابه ته کانی ژبانی بو خه لکی تیدا یه؛ هه ق و به تال، کوفر و ئیمان، شیرک و ته وحید، نیفاق و ئیسلام، حه رام و حه لال، فیسق و طاعه، هه مووی پروونکردنه وه تیدا. **مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ**، له هه مان کاتیشدا فورقانه، واته نه هلی به هه شت له نه هلی جه هه نه م جیا ده کاته وه، کافر له ئیماندار و مونا فیق له موسلمان و سوننی له بیدعی و موشریک له موه حید و حه رامخور له حه لالخور و خراپه کار له چاکه کار جیا ده کاته وه، فورقانه.

که واته مانگه که مانگی دابه زینی قورئانه و مانگی دابه زینی هیدایه ت و به یان و فورقانه. بویه ده فه رمویت: **فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ**. کی له ئیوه ئاماده ی نه و مانگه بوو، باگه وره ترین عبادته تی تیدا نه نجام بدات که یه کیکه له پروکنه کانی ئیسلام، بریتییه له عبادته تی رۆژووگرتن. **فَلْيَصُمْهُ**، فه رمانمان پی ده کات که ده بیته بیگرین رۆژوووه که ی.^۱

به پیی نه وهی که له م نایه ته دا هاتوو، مانگی په مه زان مانگی پروکنیکی گه وره ی ئیسلامه که رۆژوووه، قورئانی تیدا دابه زیوه که نه ویش پروکنیکی گه وره ی ئیمان و له هه مان کاتدا هیدایه تی تیدا هاتوو، فورقانی تیدا هاتوو و تبیانی تیدا هاتوو، ته نها له و نایه ته دا.

^۱ سورة البقرة ۱۸۵

بۆفه زل و گه وره یی ئەم مانگه له سوننه تدا، له خاله کانی دواتر دا ده رده که ویت که
چی فه زل و گه وره ییه کی هه یه.

که واته خالی یه که م بریتیه له وهی که فه زلی ئەو مانگه بزانی، به نیعمه تیک
که وره ی بزانی و شوکری ئەو نیعمه ته ش بکه ی. بچینه وه به ره مه زانی
پیشوو ماندا که به سه رمان بردوو، چی که م و کورپیه کمان هه بووه تیدا؟ هه ول
بده ین ئەم ره مه زانه ئەو که م و کورپیه مان نه بیت. چی جای ئەم ره مه زانه له
ره مه زانی رابردوو خراپتر بین، ئەوه کاره ساته ئەو کاته.
بۆیه وه ک نیعمه تیک ته ماشای بکه ین که الله ﷻ پنی به خشیوپین. نه وه ک وه ک
نیعمه تیک، وه ک ئیش و ئازار و نارچه تی ته ماشای بکه ین، بلین: ئەوه هات!
به الله ﷻ رۆژوو نارچه ته، به الله ﷻ ته راویح نارچه ته، به الله ﷻ عیبادت
نارچه ته، به الله ﷻ ئیتر زیان قورس ده بیت، گرانییه، ناتوانین... چی... ئەو کاته
تۆ وه ک نیعمه تیک ته ماشات نه کردوو. ئەوه تۆ حه قی ئەو مانگه ی الله ﷻ ت
نه داوه به و شیوه یه که الله ﷻ ده یویت، و به و شیوه یه ته ماشات نه کردوو که
الله ﷻ قه دری پی داوه و پیزی پی داوه و ته ماشای کردوو.

خالی دووه م: چوونه ناوړه مه زان به ته و به وه

خالی دووه م بریتیه له داخلوون به ږه مه زان به ته و به وه.

هیچ که سیک له نیمه نیه که به ږه و ام پټو سټی به ته و به نه بیت. کاتیک که ده مانه ویت داخلی جیگایه کی پیروزی بین، وهک مه که و مه دینه، سوننه ته به نه تی عباد ته کردن و به ته و به وه داخلی بین. سوننه ته به و نه ته وه داخلی بین نه و فزل و نه جره به ده ست بهین که له و جیگایه دا هیه، دل و ده روونمان پاک بکهینه وه و ناماده ی بکهین بو به ده ستهینانی. کاتیکش که داخلی مانگیک ده بین، نه وه مه کان بو، نه مه یان زه مانه، زه مانیک ده بین، مانگیک ده بین که پر په تی له به ره که ت و فزل؛ سوننه ته به هه مان شیوه خو مان پاک بکهینه وه له پرووی دل و ده روونمان وه و له پرووی جه سته مانه وه، ئینجا داخلی بین.

چونکه به راستی نه گهر بمانه ویت فزل و نه جرو گه وره یی مانگی ږه مه زان به ده ست بهین، پټو سټه دل و ده روونمان پاک کردیتته وه له هه موو پوخله وات و پیسی و تاوان و گوناو و کوفرو شیرکیک، ئینجا وهک نه و بینینه ناوی. نه گینا به راستی نه گهر پاک نه بو بیتته وه، نه و فزل و ږیز و گه وره یی و شکو و نه جره ی ږه مه زان نایه ته ناوی.

بویه زور گرنگه به ته و به وه داخلی ږه مه زان بین. التخلیه ثم التحیه، سه رتا نه وهی له ناومانایه له خراپه لای به رین، ئینجا چاکه کان بهین. ناکریت خراپه که مان تیدا بیت و چاکه ی به سه ردا بکهین، که نه و خراپه یه چاکه که شمان تیک ده دات. به لکو هه ول بدهین خراپیه کان له خو ماندا لابهین، ئینجا وهک چاکه کان کو بکهینه وه.

خراپیه کان دوو جوړن:

۱_ بریتیه له تاوان که نه نجامان داوه؛ پټو سټه له و تاوانانه ته و به بکهین و نه چینه وه سه ریان. به دوو رو درېزی باسی ته و به و مه رجه کانیمان کردووه.

۲_ بریتیه له وکه م و کورپپانه ی که هه مان بووه له چاکه کانماندا. نوښتمان کردووه و که م و کورپپان هه بووه تیدا، قورئانمان خوښدووه و که م و کورپپان هه بووه تیدا، دهرس و دهورمان خوښدووه و وتوو مانه ته وه و که م و کورپپان هه بووه تیدا، فرمانمان به چاکه کردووه و قه ده غه مان له خراپه کردووه و که م و کورپپان هه بووه تیدا، له که سابه ت و مامه لات و ره و شتماندا که م و کورپپان هه بووه. هه ول بدهین ئه و که لینانه هه مووی پر بکهینه وه، به توند و تولی داخلي ره مه زان بین.

چونکه به راستی الله ﷻ له قورئاندا ده فرمویت: **تُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.** ئه ی ئیمانداران هه ره هه مووتان پیوستان به ته وبه یه، به رده وام ته وبه بکه ن و بکه رینه وه بولا ی الله ﷻ به لکو سه رفراز بن. ۲ له ئایه تیکی تر دا ده فرمویت: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا.** ئه ی ئه وانه ی ئیمانان هه یناوه ته وبه بکه ن، بکه رینه وه بولا ی الله ﷻ، ته وبه که تان با چو ن بیت؟ نه صوح. ۳

ئیمامی عومه رده فرمویت: **التَّوْبَةُ النَّصُوحُ: أَنْ يَتُوبَ مِنَ الذَّنْبِ، ثُمَّ لَا يَعُودَ فِيهِ، كَمَا لَا يَعُودُ اللَّبَنُ إِلَى الضَّرْعِ.** ۴

ته وبه ی نه سوح: ئه وه یه که مرو ف ته وبه بکات له تاوانه که، پاشان هه رگیز نه چیته وه سه ری (نه که رپته وه ناوی)، هه روه کو چو ن شیر ناگه رپته وه ناو گوان.

رسول الله ﷺ ده فرمویت: **مَنْ دَلِمَ بَيَّ نَاگَا نِیْهَ لَهَ اللهُ ﷻ، لَهَ یَهَکَ مَهَ جَلِیْسِدَا سَهَدَ جَارَ دَهَلِیْمَ اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاتُوبُ اِلَيْهِ.** له یه ک مه جلیسدا سه د جار ته وبه ده کات. رسول الله ﷺ ئاوا بیت، ئیمه چه ند مان پیوسته؟ له ریوا یه تیکی تر دا هاتووه له رپژیکدا. بویه زور گرنکه ئیمه به به رده وامی که سانیک ی ته وواب بین و کاتیک که داخلي ره مه زان ده بین زور زیاتر هو شمان له لای ته وبه بیت. نا کریت به ریزترین مانگی الله ﷻ رووبه پرووی ببینه وه و بچینه ناوی به تاوانه کانمانه وه. پیوسته به ته وبه وه بچینه ناوی، چونکه ته وبه بناغه یه بو چاکه کانی ترمان. که

۲ سورة النور ۳۱

۳ سورة التحريم ۸

۴ زوهدی ئیمامی ئه حمه د به شی زوهدی عومه ری کوری خه تتاب

ته و به مان کرد ده بینه خو شه ویستی الله ﷻ ، **إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ
الْمُتَّطَهِّرِينَ.** به راستی الله ﷻ نه و که سانه ی خوش ده وی که له گناه په شیمان
ده بنه وه و، خو یان به پاک و خاوین راده گرن.^۵

که ته و به مان کرد موفلیح ده بین، **تُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ.** نه و کاته یه وا ده بنه که سانیکی سه رفراز، چا که کانی که شتان له سه ری
بنیاد ده نریت و وه رده گیریت. بو یه زور گرن که به ته و به وه داخل ی مانگی په مه زان
بین.

^۵ سورة البقرة ۲۲۲

خالی سیئەم: دوعا کردن بۆ گەشتن و وەرگرتنی ڕەمەزان

خالی سیئەم؛ زۆر گرنگە دوعا بکەین ﷻ بمانگە یەنێتە ڕەمەزان و ڕەمەزانیشت بگە یەنێت بە ئیمە و ڕەمەزانیشتمان لێ وەرگیرێت. یە حیای کۆری کە سیر یە کێک لە دوعا کانی ئەو بوو: **اللَّهُمَّ بَلِّغْنَا رَمَضَانَ** دە یووت ئە ی ڕەو ڕەدگارمان بمانگە یەنە بە ڕەمەزان. **وَسَلَّمْنَا إِلَى رَمَضَانَ**، ڕەمەزانیشتمان تە سلیم بکە. **وَسَلِّمْ رَمَضَانَ إِلَيْنَا**، ڕەمەزان تە سلیمی ئیمە بکە؛ واتە ئە جرو عیبادەت و هەول و کۆششە کە ی بە فیرۆنە دەین، هەمووی بە دەست بخەین و کۆی بکە یەنەو لە خویماندا و بنووسرێت و بکریتە نامە ی ئە عمالە کانمانەو. **وَتَسَلَّمُهُ مِنِّي مُتَقَبَّلًا**، لێمی وەرگیرە بە قبول کراوی.^٦

بۆ یە سە حابە کانی رسول الله ﷺ شەش مانگ پیش ئەو ی ڕەمەزان بێت دە یانفە رموو: **اللَّهُمَّ بَلِّغْنَا رَمَضَانَ**، ئە ی ڕەو ڕەدگارمان بمانگە یەنە بە ڕەمەزان. کە تە واویش دە بوو، ئە وشەش مانگەش دە یانوت: **اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا رَمَضَانَ**، ئە ی ڕەو ڕەدگارم ڕەمەزانمان لێ قبول بکە.

بۆ یە رسول الله ﷺ کە ڕەمەزان نزیک دە بوو و دە یە رموو چی بە سە حابە کان: **أَنَا كُمْ شَهْرُ اللَّهِ الْمُبَارَكُ**. ئاگادار بن مانگی ڕەمەزانی پیرۆز، مانگی الله ﷻ بەرەو پیرتان هات. خوێتان ئامادە کەن بۆ چوونە ناوی. بۆ یە بە راستی دوعا کردن بە گەشتن بە ڕەمەزان و گەشتنە ناو ڕەمەزانیشت بەو شیو یە، ئەو دە بێتە هۆی ئەو ی کە تۆ بە هەر مەند بیت لە وفەزل و بەرە کە تە ی کە تێیدا یە. و دواتریش کە دوعا دە کەیت الله ﷻ لێت قبول بکات، دیسان دە بێتە هۆی ئەو ی کە ئاسە واری ئەو ڕەمەزانە و ئەو عیبادە تانە ی کە تێیدا کردووتە لە سەرت بە رده وام بێت.

^٦ حلیۃ الأولیاء و طبقات الأصفیاء، بەرگی ٣ لایە ٦٩

خالی چواره: دوعای بینینی مانگ

خالی چواره؛ دوعایه کمان ههیه که دوعای مانگه کانه. هه موو مانگیک سوننه ته تۆ ئه م دوعایه بخوینیت، ته به ن باسی مانگه عه ره بییه کان ده کات. هه رکاتیگ رسول الله ﷺ هیلالی هه ر مانگیکی بدپایه ده یفه رموو: **اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ.**

ده یفه رموو ئه ی په روه ردگارم، ئه م مانگه مان به سه ردا تیپه رپنه به چی؟ ئه من و ئیمان. یانی بۆ خو مان پارێزراو بین له پرووی دینمانه وه و له پرووی دنیا شمانه وه. ئیمانیشمان تئیدا به هیز بیّت. ئیتر ئیمان قسه یه، کرداره، بیروباوه رپه؛ هه ر سیکی تئیدایه، زیاد بکات و به هیز بیّت. چونکه ئیماندار ده بیّت ئیمانی به ره و زیاده بروات به رده وام.

وه ده یفه رموو: **وَبِالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ.** ئه ی په روه ردگارمان ئه م مانگه با تیپه رپنین به سه لامه تی له دینماندا، له ئه خلاقماندا، له مالماندا، له دنیا ماندا، له منالماندا، له حالماندا هه مووی سه لامه ت بیّت. **وَالْإِسْلَامِ**، ئیسلامیش واته ته تیقکردنی ته وحید و نوێژ و پڕوژوو و زه کات و حه ج؛ بتوانین هه مووی به جوانی له و په ری چاکیدا بگه یه نین به تۆ. پاشان ده یفه رموو به هیلالی مانگه که: **رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ**، په روه ردگاری من و تۆش الله ﷻ.

بۆیه **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** یه که م ئیواره ی په مه زان ئه م دوعایه له کیس مه ده. تۆ مه فروزه هه موو مانگیک بیهکیت به لام بۆ مانگی په مه زان زۆر گرنگتره ئاگاداری بی. چونکه به راستی مانگی په مه زان له هه مووی ئه جر و پاداشتی زیاتره و له هه مووشیان گرنگتره تۆ تئیدا سه لامه تی زیاتر به ده ست به ئینیت، ئه منی زیاتر به ده ست به ئینیت، ئیمانی زیاتر به ده ست به ئینیت و ئیسلامه تی زیاتر به ده ست به ئینیت. بۆیه الله ﷻ ئه سه له ن مانگه کانی بۆچی دروست کردوو؟ بۆ ئه وه ی تۆ تئیدا پله و پایه ی خو ت په رز بکه یته وه، ئه جر و پاداشت به ده ست به ئینیت و به تایبه ت ئه وه هه موو فەزل و پڕز و شکویه بۆله په مه زاندا کو کردۆته وه؟

^۷ مسند الإمام أحمد، مسند طلحة بن عبید الله، فه رموده ی ژماره (۱۳۹۷)، چاپی مؤسسة الرسالة.

بۆئەۋەى تۆبتوانىت گەۋرەترىن و باشتىن و زۆرتىن رېژەى لى بە ھەرەمەند
بىت.

خالی پینجه م: چوونه ناوړه مه زان به برپارو سووربوون

خالی پینجه م؛ که داخلي ږه مه زان ده بیت به عزم و حیرسه وه داخلي بیت. واته وا داخلي بی که من هم ږه مه زانه ده که مه مه دره سه یه ک بو خو، ده که مه قوتا بخانه یه ک تیدا په روه رده بیم. په روه رده بیم له پرووی پوځیه وه، په روه رده بیم له پرووی جه سته ییه وه، په روه رده بیم له پرووی زوبانمه وه، په روه رده بیم له هه موو پرویه که وه، پرووکه ش و ناخیش.

به راستی مانگی ږه مه زان مانگی په روه رده کړنه. سه حابه کان که ده گه یشتنه ږه مه زان فه رقیان ده بوو له دوی ږه مه زان له گه ل له پیش ږه مه زاندا. په روه رده یان به رو به رزتر ده پوځیت. تابعیه کان به هه مان شیوه، تابعی تابعیه کان به هه مان شیوه.

بو په به راستی بگه ی به ږه مه زان و په روه رده له پرووی دینه وه، له پرووی ئیمان وه، له پرووی ته قواوه زیاد نه کات، هه روه ک خو ی بیت، یاخود په نا به الله ﷺ که م بکات، تو خه سارو مه ند بووی.

بو په ده بیت ږه مه زان وه ک مه دره سه یه ک ته ماشا بکه یت، که نه وه ی له که م و کورې تیدا بووه پری بکه یته وه و نه وه ی له تاوان تیدا بووه نه چیته وه سه ری.

رسول الله ﷺ ده فه رموویت: **مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ.**

هه ر که سیک مانگی ږه مه زان هه مووی به پوژوو بیت، ئیمانی به مانگه که هه بیت که الله ﷺ فزل و پز و شکوی تیدا ناوه و کردوویه تی به مانگی په روه رده کړنی ته و، و ئیمانی پی هه بیت که پوکنیکه له پوکنه کانی ئیسلام پوژوو گرتن تیدا، و حیسابی ته جره که شی ته نه لای الله ﷺ بکات نه ک لای خه لک؛ به خه لک بلیت هم ږه مه زانه ته وه م کردووه ئیوه ده بیت ستایشم بکه ن. رپا باز نه بیت تیدا. نه جری ته نه لای الله ﷺ بیت، رپایی تیدا نه کات. الله ﷺ له تاوانی پیشووی هه مووی خو ش ده بیت.

واته چی؟ واته ئیتر ته واو په روه رده بوو ئه مه. ئه مه مه دره سه ی په مه زان په روه رده ی کرد، پاکی کرده وه. نه وه ک دوا ی په مه زان خراپتر بیټ له پیښ په مه زان.

پاشان ده فهرمویت هر که سیک ته راویحه کانی په مه زان به فیرو نه دات، ئه ویش به هه مان شیوه ئیمانی پی هه بیټ که ئه مه الله ﷺ له سه ری داناوه و حیسابی ئه جره که ش لای الله ﷺ بکات، ته راویحه که بو پایی نه کات، ئیتر پیښوئی ده کات یا خود له دواوه یه؛ ئه وه ئه ویش به هه مان شیوه الله ﷺ له تاوانه کانی پیښووی خوش ده بیټ.

هر که سیکیش له یله تولقه در به فیرو نه دات، که واته ئه مه روژی، ئه مه شه وی، ئه مه ش شه وو روژی به یه که وه. ده روژو شه وه که ی له یله تولقه در له کیس خو ی نه دات، به عیاده ت زیندووی کاته وه، هه ول بدات خو ی تیماندوو بکات بو به ده سته ینانی په زامه ندی الله ﷺ، ئه گهر ئیمانی پی هه بیټ و حیسابی ئه جره که لای الله ﷺ بکات، پایاز نه بیټ؛ ئه وه الله ﷺ له تاوانه کانی پیښووی خوش ده بیټ.^۸

بو یه به و گوره وه بچوره ناو په مه زان، که روژو وه که ی به فیرو نه ده یت، ئه مه لیخو شبوونیک له تاوانه کانی رابردووت هه مووی. قیامی له ده ست نه ده یت یانی نو ئه کانی له ده ست نه ده یت، روژو وه کانی له ده ست نه ده یت، ئه وه دوو دانه لیخو شبوونت به ده ست هیئا. و دوا ی ئه وه ش شه وانی قه دری له ده ست نه ده یت، که ئه جری زیاد له ۸۴ سال عیاده ت زیاترت ده ست ده که ویت. چونکه ده فهرمویت: **حَنِیْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ**. زیاتر له ۸۴ سال، ئیتر الله ﷺ ده زانیت زیاده که ی چه ندیکه. ئه وه تو له تاوانه کانی رابردووت خوش ده بیټ. بو یه به راستی به و عه زمه وه بچوره ناو په مه زانه وه، که ئه و فزل و ئه جرانه هیچی له کیس نه ده یت و هه مووی به ده ست به ینیت.

^۸ (متفق علیه)، سه حیجی بوخاری (۳۷، ۳۵، ۳۸)، سه حیجی موسلیم (۷۵۹، ۷۶۰). ئه م ده قه کوکراوه ی سی گپرا نه وه ی سه حیحه که هه موویان له ئه بو هوره یره وه هاتوون.

خالی شه شه م: سووربوون له سه ر به ده سته ینانی لیخو شبوونی الله ﷻ

خالی شه شه م؛ سوور بی له سه ر نه وهی به لیخو شبوونی الله ﷻ وه نه بیت له و مانگه ده رنه چیت. نه مه زور گرنکه. چونکه به راستی مانگی رهمه زان مانگی لیخو شبوونی الله ﷻ یه بوعه بده کانی.

خوت دلنیا که ره وه له وهی که نه وه نده عبادتت کردووه، نه وه نده ش به جوانی و جدی کردووته که شایسته ی نه وه بی الله ﷻ لیت خوش بیت.

چونکه به راستی رسول الله ﷺ جار یکیان بووتاری جومعه چووه سه ر میمبه ر. هه نگاوی یه که م ده لیت، ده فهرمویت: ئامین. هه نگاوی دووه م ده نیت، ده فهرمویت: ئامین. هه نگاوی سییه م ده نیت، ده فهرمویت: ئامین. سه حابه عه جایه بیان لی دیت، ده لین: نه ی رسول الله ﷺ، هه ر سی هه نگاوه که ی میمبه ر ئامینت کرد،

بوچی کردت؟

فه رمووی له به ر نه وه کردم:

یه که میان، جوهره ئیل هات بو لام فه رمووی: لووتی نه و که سه به خو لا بجیت (یا خود نه و که سه زلیل و سه رشور بیت) که ده گاته رهمه زان و رهمه زان تیده په ریت، لیخو شبوونی الله ﷻ به ده ست ناهینیت.

جا دو عاکه کی کردوویه تی؟ که وره ترین ره سولی ئاسمان.

کی ئامینی له سه ر کردووه؟ که وره ترین ره سولی زهوی.

ئاگاداری خوت به.

به پراستی دوعایه کی خه تهره ئه گهر بتگریته وه. لووتی ئه و که سه به خوڤا بچیت
(یا خود زه لیل بیت، سه رشور بیت) که ده گاته ره مه زان و لیخو شبوونی الله
ﷺ به ده ست ناهینیت.

بویه تو ده بیت زور سوور بیت له سه ره وه ی لیخو شبوونی الله ﷺ به ده ست
بهینیت. مانگی لیخو شبوونه.

رسول الله ﷺ ده فه رمویت: ده رگاکانی به هه شتی تیدا ده کریته وه، ده رگاکانی
جه هه نه می تیدا داده خریت. هه موو شه ویک الله ﷺ کومه لیکي زور ده بووریت و
لییان خو ش ده بیت و له ئاگر رزگاریان ده کات. ده با له وانه بی! با نه ک خو ت
له وانه بی، دوعا بکه ی مردوو وزیندو وشت له وانه بن.

بویه خالی شه شه م بریتییه له وه ی که زور گرنگه ئاگاداری به ده ستهینانی
لیخو شبوونی الله ﷺ بیت.

خالی حەوتەم: تەرخانکردنی زۆرتەری کات بۆ قورئان

خالی حەوتەم بریتیە لەوەی هەول بەدی زۆرتەری کات، باشتەری کات دابنێی بۆ قورئان. وەک لە خالی یەكەمدا باسما کرد، مانگی رەمەزان مانگی دابەزینی قورئانە. دەبێت تۆ لە رەمەزانی زۆرتەری کات هەبێت بۆ قورئان. نابێت تۆ بگەیی بە رەمەزان و ئاسایی تیپەڕنیت وەک چۆن پۆزگاری ئاساییت بە سەر بردوووە لە گەڵ قورئان. نابێت. دەبێت ئەو پۆزگارانەی رەمەزانت تاییەت بن لە گەڵ قورئان.

خودی رسول الله ﷺ رەمەزانیان جوهرەئیل دادەبەزی لە گەڵی، مودارەسەیی قورئانی لە گەڵ دەکرد. تەنانت ئەو رەمەزانەیی وەفاتی کرد دوو جار. بۆیە زانیانی پیشینی ئیمە عەجیب دیراسەیی قورئانیان کردوووە. وە کە دەگەشتنە رەمەزان زۆر عەجیبتر.

شافعی پیش رەمەزان رەحمەتی الله ی لێ بێت هەموو پۆزە خەتمیکی دەکرد. کە رەمەزان دەهات، بە پۆز خەتمیکی دەکرد، بە شەویش دانەیه کی دەکرد. خەتم بە ۷ سەعات دەکرێت ئەگەر بە حەدر بیخوینیت. بۆچی کات نییە بۆی؟ یانی تۆ تەماشاکە لە رەمەزانی کدا ۶۰ خەتم. ئیمامیکی وەک شافعی.

ئیمامی عوسمان (رەزا و رەحمەتی الله ی لێ بێت)، یانی کە ویستیان بیکوژن، خێزانەکی فەرمووی: چی؟ ئەی کوژن بیکوژن، هەموو شەوی ک قورئانی خەتم دەکرد لە یەك رکات نوێژی ویترا، تەبە یانی.

حالی پیشینانی ئیمە لە گەڵ قورئان ئاوا بوو. قورئان ئە سەر پێکی عەجیبی هەیه لە سەر ئینسان. یانی نابێت تۆ ئەگەر حافز قورئانیشی، تۆ بلی من هەر ویردی حیفزە کەم هەیه، پۆزانه جوژێکە، دوو جوژن، سێ جوژن. نابێت شتی وا. دەبێت تۆ زۆر لە حەد لە گەڵ قورئاندا بی، بەردەوام دیراسەیی بکەیت، بەردەوام بیخوینیتەو.

بەراستی دانەبران لە قورئان بە بەردەوامی بە لگەیی ئەو یە کە الله ﷻ تۆی دەوێت و هەلی بژاردووی. کردووتی بە ئەهلی قورئان بە تاییەت.

خۆشبه ختى بۆئەو كەسەي كە بە قورئان بىستىن خۆشحال دەيىت، نەك بە غەيرى بىستىنى قورئان خۆشحال يىت؛ لە گۆرانى و لەو بابەتانەي ترمۇسقا و ئەوانە.

هەركاتىك زانیت اللہ ﷺ گۆيى تۆي بۆقورئان كردۆتەو و فەكرتى بۆكردۆتەو، خۆشحال بە، اللہ ﷻ ئىرادەي خىرى ويستوو و پىت. بەلام زانیت لە ئاست قورئاندا داخراو و پرووت كردۆتە بابەتەكانى تر، بەراستى بۆخۆت بگري. هەرچى گۆرانى و ئەلقە و فەيلم و ئەو بابەتانەيە پىت خۆشە گۆيت لى يىت، بەلام قورئان نا. ئەو كاتە تياچووي. جائەگەر يىت و پەنا بە اللہ ﷻ لە پەمە زانىش و ابىت!

بۆيە لە پەمە زاندا مانگى قورئانە، دەيىت زۆر زۆر مەشغولى قورئان بىت. هەتا فەرموويان سەلە فى سالىح، ئىمە كە پەمە زان دەهات دەيانوت: **إِنَّمَا الشَّهْرُ شَهْرُ الْقُرْآنِ وَالْإِطْعَامِ**.

دەيانوت ئەم مانگە مانگى دوو شتە: قورئان خویندن، ناندان بە خەلكى.^۹

زۆرگرنگە ئاگادارى ئەم خالەش بىن. دىراسە كردنى قورئان زۆرتىن كاتى دابنئى و تەرخانى بكەيت بۆقورئان. سەيرى حەرام و حەلال بكەيت، سەيرى كوفەر بكەيت تىيدا، سەيرى ئيمان بكەيت تىيدا، سەيرى تەوھىد بكەيت تىيدا، سەيرى شىرك بكەيت تىيدا، سەيرى نىفاق بكەيت تىيدا، سەيرى ئىسلام بكەيت تىيدا، سەيرى سەرەنجامى موناڤىقىن و موشرىكىن و كوفار بكەيت، سەيرى سەرەنجامى ئيمانداران و موسلمين و موتەقىن بكەيت. ئاوا، دىراسە بكەيت. حەرام و حەلالگەكەي، ئىعتىقاد و بىروباوەرەكەي، سلوكيات و ئەخلاقەكەي، هەمووي لى وەرېگرى و فېرى بى. زۆرگرنگە. تەدەبۇرىكى وردت هەيىت بۆقورئان. و هەول بەدەي ئەم قورئانە پەنگ بەداتەو لە گوڤتار و لە كردارتا بۆدواي پەمە زانىش، كاريگەر يىت لە سەربە جى بهيلىت.

^۹ كئيبى (لَطَائِفُ الْمَعَارِفِ): نووسىنى ئىبن رەجەبى حەنبەلى (لەپەرە ۱۷۱)

خالی هه شته م: پاراستنی پۆژوو له حه رام و شتی بيسوود

خالی هه شته م؛ ئاگاداری پۆژوو هه کته به. پۆژوو هه کته بپاریزه.

چونکه به راستی الله ﷻ بێ نیاز هه خو برسیکردنی تۆ وه خو تونیکردنت. الله ﷻ پۆژوو هه کته ده ویت. بویه رسول الله ﷺ ده فهرمویت چی: مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْجَهْلِ وَالْعَمَلِ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ. هه رکه سیک واز له قسه ی به تال نه هیئت، واته قسه ی حه رام به گشتی، و کارکردن پێ، واته کارکردن به حه رام به گشتی. واز له قسه ی حه رام بێنه، واز له کرداری حه رامیش بێنه. وَالْجَهْلُ. ره فتار به جه هل، کردار بکهیت به جه هل، گوftar بلێ به جه هل. هه ول به به ئایهت و هه دیت نه بیت قسه مه که.^{۱۰} مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُتَّقِ اللَّهَ خَيْرًا أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ. کێ باوه ری به الله ﷻ و به پۆژی دوا ی هه یه، با یان خیر بلێت یان بیده نگ بیت.^{۱۱}

که به قورئان و هه دیت قسه ناکهیت، به ئه سه ر قسه ناکهیت، بیده نگ به ده مت داخه.

ئیت مه لای وتار ده لیت له مزگه وتدا، ده رس ده لیت هه وه، عه وامی له ناو مه جلیسدا قسه ده کهیت، تۆژی ده مت بگره.

که واته قسه ی حه رام واز لێ بێنه، کرداری حه رام هه مووی واز لێ بێنه. و قسه به جه هل و کردار به جه هلیش واز لێ بێنه. ئه گه ر نا، به پۆژوو ی و ئه مانهت هه مووی تیدا یه، به راستی الله ﷻ پێوستی به تۆ نییه خو برسیکهیت و خو تونیکهیت.

رُبَّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ وَالْعَطَشُ. زۆر پۆژوو هه وان هه یه له پۆژوو هه کته ئیدا ته نها چی بۆ ده مینیت هه وه؟ برسیه تی و تونیه تی.^{۱۲}

^{۱۰} سه حیحی بوخاری، کتیبی پۆژوو، فهرمووده ی ژماره (۱۹۰۳)؛ ئه م ده قه ش له کتیبی ئه ده بدا هاتوو، ژماره (۶۰۵۷).

^{۱۱} سه حیحی بوخاری: ۶۰۱۸، سه حیحی موسلیم: ۴۷

^{۱۲} سونه نی ئیبن ماجه: ۱۶۹۰، موسنه دی ئه حمه د: ۸۸۵۶

له وانه يه تۆ خۆت پيويستت به برسييه تي و توونييه تي بيت وهك ريجيم به كاري بهييت، به س الله ﷺ له سه ريجيم كردن پاداشت ناداته وه.

بۆيه واجبه له سه رپوژوو كهت بپاريزي له قسه ي حه رام، له كرداري حه رام، له قسه ي جه هل، له كرداري جه هل.

ئيتر ئه گه ر خۆبه خۆ خۆت ئه نجامي بده يت، يا خود به هۆي كه ساني تره وه تووشي بي، كه ئه مپو به پراستي شه يتانه كاني ئينس له موسلمانان ناگه رپن، به هه موو شيويه ك هه ول ده دهن لايان بدهن و تووشي تاوانيان بكهن. بۆيه زور گرنگه رپوژوو كهت بپاريزي.

خالی نۆپەم: زۆرتەین زیکری ﷺ کردن لە ڕەمەزان

خالی نۆپەم؛ زۆرتەین زیکری ﷺ بکە لە ڕەمەزاندا. مانگی ڕۆژوو، مانگی ناندانە، مانگی قورئانە، مانگی زیکرکردنی ﷻ یە.

زۆرتەین زیکری ﷻ بکە لە ڕەمەزاندا. لە ڕەسول اللەیان پرسى ﷺ: أَيُّ الصَّائِمِينَ أَكْثَرُ أَجْرًا؟ قَالَ: أَكْثَرُهُمْ لِلَّهِ ذِكْرًا.

چی ڕۆژوو وانیکی زۆرتەین ئە جری دەست دەکەوێت لە سەر ڕۆژوو کە ی؟
فەرمووی: ئەوەیان زۆرتەین زیکری ﷻ دەکات.^{۱۳}

بۆیە تۆ زیکری بە یانیان و ئیواران هەیه بیاریزە، زیکری پاش نوێژەکان هەیه بیاریزە، زیکری هەلسوکە و تە لە ماله وە هەیه بیاریزە، زیکری هەلسوکە و تە لە دەرەو هەیه بیاریزە، زیکری هەلسوکە و تە لە مزگە و تە هەیه بیاریزە. بە مە وەک زانایانمان دەفەرموون، لە وانه ئیمامی ئیبنولسونی و ئیمامی نەسائی، تۆ دەبیتە الذّاكِرِينَ اللّٰهَ کَثِیْرًا، ئەگەر ئافرەتیش بێ **وَالذّاكِرَاتِ**. دەبیتە یەکیک لە وانهی کە زۆر زیکری ﷻ ت کردووە. بۆیە ئەم زیکرانە هەمووی بیاریزە، بە فەرۆی مە دە.

رسول اللّٰه ﷺ دەفەرموێت: **أَلَا أَنْبِئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ ... وَخَيْرِ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقُوا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: ذِكْرُ اللَّهِ.**

پێتان بڵێم چی لە جیهادیش باشتەر؟ سە حابەکان فەرموویان: بە لێ. فەرمووی: بە ڕەوام زوبانت پاراو بێت بە زیکری ﷻ. بۆیە زیکری ﷻ لە یاد مە کە لە ڕەمەزاندا. کاریگەرییەکی عەجیبی دەبێت لە سەرت.^{۱۴}

ئەگەر بتوانی زیکری ﷻ هەر لە یەک جوړدا کۆنە کەیتە وە؛ بۆ نموونە خۆپێندنی ئە ورا دەکان بێت بە دەم، کە ئە ورا دەکان یاخود سەنا و تەسییحی ﷻ یە،

^{۱۳} موسنەدی ئیمام ئەحمەد ۱۵۶۱۴

^{۱۴} سونەنی ئیبن ماجە ۳۷۹۰

ياخود پارانه وه و نزايه، ياخود ئيستعازاته بۆ خوڤياراستن، ياخود قيرائه ته، ئايه ته.
تۆهه ول بده له مه ندا زيكري الله ﷺ كورتى نه كه يته وه.

بۆ نموونه، زيكري حه رام و حه لال له خه يالتا بيٽ، زيكري سه واب و عيقابى له
خه يالتا بيٽ، زيكري وه ستان له به رده مى الله ﷺ ى له خه يالتا بيٽ، زيكري
مردن له خه يالتا بيٽ. ئه گه ربتوانى ئه م پينج جوړه زيكره كوښكه يته وه كه ئه مانه
هه ر پينجى واجبه له سه ر تو، ئه وه به راستى ئيتر ئه و په ږى ږوژوو كه ت به
ئه جره وه ده خه يته نامه ى كرده كانه وه به ئيزنى الله ﷺ.

خالی ده یه م: ئامانج له پوژوو؛ به ده سته یانی ته قوا

خالی ده یه م؛ زۆر مه به ست بێت له په مه زان ده رنه چیت هه تا نه بیته مۆته قی. چونکه به راستی مه به ست له هه موو عیاده تیک گه یشتنه به پله ی ته قوا. الله ﷻ بۆ خۆی له سه ره تای سووره تی به قه ره دا پیمان ده فه رمۆیت چی: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ.**

ئه ی خه لکینه، په رستنی په روه ردگارتان بکه ن به ته نها که ئه و ئیوه ی خه لق کردوو و ئه وانه ی پیش ئیوه ش هه ره و خه لقی کردوون، بۆچی؟ په رستن بۆ چی؟ عیاده ت بۆچی؟ **لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ**؛ بۆ ئه وه ی ئیوه ببه که سانیکێ مۆته قی، بکه نه مه رته به ی ته قوا.^{۱۵}

که واته مه به ست له هه موو عیاده ته کان گه یشتنه به پله ی ته قوا. و سه یر ده که یت له ئایه ته کانی په مه زان و پوژوودا، به تایبه ت الله ﷻ ده فه رمۆیت چی؟ ده فه رمۆیت: **كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ.**

پوژووتان له سه ره رزکراوه چۆن وه ک چۆن له سه ر ئوممه ته کانی پیش ئیوه ش فه رزکراوه، بۆچی؟ بۆ ئه وه ی ببه که سانیکێ مۆته قی.^{۱۶}

که واته به راستی ئه گه ر بێت و په مه زان تیپه رپنیت و نه گه شتیبه پله ی ته قوا، بگریه بۆ په مه زانه که ت، به فیرو ت داوه. به ره مه ت نه بووه تییدا، نه تیجه ت نه بووه تییدا، مه به ست له ته واو کردنه که ی به ده ست نه هیناوه.

زۆر کاره ساته تۆ بکه ی به په مه زان و تیپه رپنیت و له دوای په مه زانیش هه ر هه مان ئینسان بی؛ هه مان په فتار، هه مان کردار، هه مان هه لسوکه وت، هه مان په وش، هه مان شیوازی دینداری. یاخود له په مه زاندا خۆت باش که یت، دوای په مه زان خراپ بیته وه، هه لی وه شینیته وه. که به راستی زۆر یک له

^{۱۵} سورة البقرة ۲۱

^{۱۶} سورة البقرة ۱۸۳

خه لکی به و شیویه یه. ره مه زانی ته واو کرد، ده ست ده کات به
هه لوه شانده وهی ره مه زانه که ی.

ئافره تیک هه بوو له قوره یشدا ناوی جیعرانه بوو (که ئیستا ئه و مه نته قه یه ی،
مه نته قه ی جیعرانه، میقاتیشه له مه که، خه لکی ئه و ی بوو)؛ ئه م ئافره ته عه قلی
ته واو نه بوو. به یانیان خوورییه کی زوری ده هیئا، هه مووی ده رست هه تا عه سر.
له دوا ی عه سره وه ده ستی ده کرد به هه لوه شانده وه ی، ده یکرده وه به خووری.
الله ﷻ نه سیحه تی ئیمه ی کرد که کاریکی وا نه که یین و ئاوها نه که یین،
ده فه رمویت: **وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَصَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا**.^{۱۷}

نه که ن وه ک ئه و بکه ن. کردارانیکی باش بکه ن له ره مه زاندا، رۆژووی باش،
عیباده تی باش، قورئان خویندنی باش، له یله تولقه در، شه ونویر، ته راویح،
هه مووی کو بکه یته وه؛ به لام له دوا ی ره مه زان ده ست بکه یته وه به کاری خراپ،
هه ره مووی هه لوه شیئیه وه. نه که ی شتی وا بکه یت.

^{۱۷} سورة النحل ۹۲

خالی یازدهیم: ئاماده بوون له مه جلیسه کانی زانست

خالی یازدهیم؛ ئاماده بوون له مه جلیسه کانی زانست. چونکه به راستی فیربوونی زانست واجبه له سه ره موو موسلمانیکي نیر و می. **طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ**. فیربوونی زانست فه رزه له سه ره موو موسلمانیکي نیر و هه موو موسلمانیکي می.^{۱۸}

له ره مه زاندا مه جالیسی زیکر زۆر ده بیئت. خودی ئیمه خویمان ناهیلن له غهیری ره مه زاندا مه جالیسی زیکرمان هه بیئت. خو ئه گهر بهیئلن، ئیمه ئامادهین هه موو رۆژیک له دوای عه سهروه هه تاوه کو بانگی عیسا دابنیشین دهرس بلیننه وه له ناو مزگه وتدا، کورسییه ک دابنشین و دهرس بلیننه وه. به لام ناهیلن.

له ره مه زاندا الله ﷻ ئه و دهرفه ته ی بۆ ره خساندووین له عه سران و له شه واندا، موده تیک دهرس بلیننه وه. بۆیه تو هه ول بده هه یچ نه بیئت ره مه زان وابه سته ی ئه و دهرس و ده ورانه به. ئه وه نده عیلم و زانست و زانیاری شه رعی تیدا به ده ست بهیینه که دینه که ت راوه ستاو بیئت پی. که دوای ره مه زان نه توانیئت زه فهرت پی ببریئت، دینه که ت لی بسینریئت، لیئت زه وت بکریئت، مورته د بیه وه پی.

بۆیه زۆر گرنگیشه ئه وانه ی که دهرس ده لینه وه بزنان چي ده لینه وه، باوانه شی گوئی ده گرن بزنان گوئی له چي ده گرن. واته به راستی کو مه له بابه تیکي دوو باره که هه موو که سیک له به ریه تی، پیویست ناکات تو هه موو ره مه زانیک بیلینته وه. هه ول بده مه نهه جیه تیک هه بیئت بۆ په روه رده کردنی خه لک، نو قسانیه کانیان له پرووی دینه وه پر بکه یته وه. و تو ش هه ول بده بگه ری به دوای ئه و شتانه ی که نایزانیئت، که نو قسانیت هه یه تیدا. مه گه ری به دوای شتیکدا موته بیئت، چیرۆک بیئت و چیرۆکی بیینیت. بگه ری به دوای عیلمی لاله لا اله الا الله محمد رسول الله. کئی له و بواره دا قسه ده کات گوئی له وه بگه ره. چونکه ئه مرو به راستی ئه و عیلمه له خه لکی وون کراوه و پیچراوه ته وه.

^{۱۸} سونه نی ئیبن ماجه ۲۲۴

بگه پړې به دواى عيلمى هه لېزاردنې قيامهت به سهر دنيا دا. چونكه به پراستې ته مړوځ خه لك له وه يا خه له لې هه يه، هه رېوېه ته وحیده كه شې ده د پړېنيت، زوهدى نيه، ناتوانيت قيامهت هه لې پړيت به سهر دنيا دا، په روه رده نه بووه له سهرې.

بوېه ئاگادار به، مه جاليسى زيكر له رېه مه زاندا له ياد مه كه. چونكه خودى مه جاليسى زيكر مه جاليسى قورئان و سوننه ته. ته ده بورېكي وردى ده ست ده كه وېت، ئه گه ر ئه و مه جليسه مه جليسى زيكر بيت به حق، و ئه و ماموستايه ي كه دهرسه كه ده لېته وه ماموستا بيت به حق، بيه وېت ته وحيد و سوننه ت بگه يه نيت؛ به پراستې ته ده بورېكي جوان له قورئان پيشكه شې تو ده كات و ديراسه يه كي جوان له سوننه ت پيشكه شې تو ده كات، توې تيدا په روه رده ده كات.

بوېه به پراستې ئاگادار به، مه جاليسى زيكر هه م قورئاني تيدا يه، هه م سوننه تي تيدا يه، هه م عيلمه، هه م زيكره. خه يرا تېكي زوړى له خوېدا كو كردو ته وه، كه رسول الله ﷺ ده فهرمويت: **إِذَا مَرَزْتُمْ بَرِيَاضَ الْجَنَّةِ فَارْتَعُوا. قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا بَرِيَاضُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: حَلَقُ الذَّكْرِ.**

فه رمووى ئه گه ر باخه كاني به هه شتتان بينى، لېي به هره مه ند بن، تيدا بمينه وه، پشووى تيدا بده ن، تيدا بجه وينه وه، لېي به ده ست بهينن. وتيان كامانه يه باخه كاني به هه شت ئه ي رسول الله ﷺ؟ فه رمووى: مه جليسه كاني زيكر، دهرس وده ور. برؤن دابنیشن له گه ليان، عيلم فېر بن. برؤن ئيمان تان زياد كه ن.^{۱۹}

سه حابه كان ده ستى يه كتر يان ده گرت ده يانوت: **تَعَالَوْا نُؤْمِنْ سَاعَةً**، وهرن با ئيمانمان زياد كه ين، ساتيک ئايات و ئه حاديث بو يه كترى بليين و شېي بكه ينه وه و دهرس وده ور بخوينن.

^{۱۹} موسسه دى ئيمام ئه حمه د ۱۳۵۴

خالی دوازدهیه م: داخلبوون به رهمه زان به و په پری خوشحالییه وه

خالی دوازدهیه م بریتیه له داخلبوون به رهمه زان به و په پری خوشحالییه وه.

ده بیټ زور خوشحال بی که داخلې رهمه زان بوویت و گشتی پی. الله ﷻ ده فهرمویت چی: **قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ.**

به فزل و رهمه تهی الله ﷻ دلخوش بن. له ناو مانگه کانداهیچ مانگیک فزل و رهمه تهی الله ﷻ ی به قه د رهمه زان تیدا نییه، توده بیټ دلخوش بی پی.

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ. نه و فزل و رهمه تهی الله ﷻ له مانگی رهمه زاندا ههیه، له هه موو نه و شتانه باشره که تو هه ولایت بو داوه و کوششت بوی کردووه و کوی ده که یته وه، له هه مووی باشره بوت.^{۲۰}

عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ، أَنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ بَلِيٍّ (قَبِيلَةَ بَلِي) قَدِمَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَ إِسْلَامُهُمَا جَمِيعًا، فَكَانَ أَحَدُهُمَا أَشَدَّ اجْتِهَادًا مِنَ الْآخَرِ، فَعَزَا الْمُجْتَهِدُ مِنْهُمَا فَاسْتُشْهِدَ، ثُمَّ مَكَثَ الْآخَرُ بَعْدَهُ سَنَةً ثُمَّ تُوْفِيَ.

قَالَ طَلْحَةُ: فَرَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ بَيْنَمَا أَنَا عِنْدَ بَابِ الْجَنَّةِ، إِذَا أَنَا بِهِمَا، فَخَرَجَ خَارِجٌ مِنَ الْجَنَّةِ فَأَذِنَ لِلَّذِي تُوْفِيَ الْآخِرَ مِنْهُمَا، ثُمَّ خَرَجَ فَأَذِنَ لِلَّذِي اسْتُشْهِدَ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَيَّ فَقَالَ: ارْجِعْ، فَإِنَّكَ لَمْ يَأْنِ لَكَ بَعْدُ.

فَأَصْبَحَ طَلْحَةُ يُحَدِّثُ بِهِ النَّاسَ فَعَجِبُوا لِذَلِكَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَحَدَّثُوهُ الْحَدِيثَ، فَقَالَ: «مِنْ أَيِّ ذَلِكَ تَعْجَبُونَ؟» فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا كَانَ أَشَدَّ الرَّجُلَيْنِ اجْتِهَادًا ثُمَّ اسْتُشْهِدَ، وَدَخَلَ هَذَا الْآخَرُ الْجَنَّةَ قَبْلَهُ؟!

^{۲۰} سورة يونس ۵۸

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَيْسَ قَدْ مَكَتَ هَذَا بَعْدَهُ سَنَةً؟» قَالُوا: بَلَى. قَالَ: «وَأَذْرَكَ رَمْضَانَ فَصَامَ، وَصَلَّى كَذَا وَكَذَا مِنْ سَجْدَةٍ فِي السَّنَةِ؟» قَالُوا: بَلَى. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَمَا بَيْنَهُمَا أَبْعَدُ مِمَّا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ».

بۆیه ته لحه دوو دانه له موهاجیرین له لای نیشته جی ده بن. یه کیکیان له یه کیک له جه ننگه کانداهید ده بیت. یه کیکیشیان ده مینیتیه وه، سالی دواى ئه وه سهر جیگه وه فات ده کات. شه ویکیان خه وه مینیت، یه کیکیان که شه هید بووه له گهل ئه وى تریشیان که شه هید نه بووه سالیک دواى ئه وه وفاتی کردووه له سهر جیگه؛ ده مینیت ئه میان زووتر ده چیت به هه شته وه له شه هیده که. رۆژ ده بیتیه وه دیت بولای رسول الله ﷺ، عه جایه بی له خه وه که ی دیت، بۆیه ده یگیریتیه وه. ده فهرمویت: ئه ی رسول الله ﷺ، ئه مه یان شه هید بووه. پله ی شه هاده ت هه موو که س ده زانیت چه ند به رزه. ئه مه شیان له سهر جی مردووه. بۆچی ئه میان زووتر چووه به هه شته وه له خه وه که مدا له وى تریان؟ رسول الله ﷺ فهرمووی: ئایا ئه وه نییه ئه مه یان له دواى ئه وى تر سالیک ژیاوه؟ فهرمووی: به لى. فهرمووی: ئایا ئه وه نییه ره مه زانی پى گه یشته وه؟ فهرمووی: به لى. فهرمووی: رۆژووی گرتووه تیدا و ئه وه نده رکات و ئه وه نده رکات نوێژی شه کردووه له ته راویحا؛ ئه ی ئه مانه پى نه گه یشته وه؟ سالی دواى ئه وه نه ژیاوه، کارى چاکى کو نه کردو ته وه، نه گه شته وه به ره مه زانیکی تر؟ ئه وه هه موو عباد ته ی تیدا نه کردووه، رۆژووی تیدا نه گرتووه؟ فهرمووی: به لى. فهرمووی: ده هوکاره که ی ئه وه یه.

یانی ته ماشاکه، فه زل و گه وره یی ره مه زان له به رامبه ره شه هاده تدا چۆنه؟ پیش ده که ویت. بۆیه ئاگاداری خوت به. پى دلخوش به و مه هیله هیه شتیک له و ئه جره بدورینیت. به لام که بی ئاگا بوویت له فه زل و ریز و شکوی، ئه وه تیده په ریت و گویشی پى نادهیت.^{۲۱}

^{۲۱} موسنهدی ئیمام نه حمه د ۱۴۰۳

خالی سیانزیه م: داخستنی ده رگاکانی شه پرو بیهوده یی

خالی سیانزیه م؛ ده بیت ئاگادارین ده رگاکانی شه پرو له هوله خو مان داخه یین.

موبایل، شاشه به گشتی. شاشه ئه مپوگه وره ترین ده رگاکانی شه په که کراونه ته وه به پرووی موسلماناندا. ئیتر شاشه ی موبایله، ئاپاده، ته له فزیونه، هه رچییه که.

له دوای ئه و؛ مه جالیسی له هو. مه جلیسی دو مینه و تاو له و فشقیات و زهم و غه بیته و درو و بوختان.

گه رانی شه وان به سهر جاده کان و بازاره کان و کولانه کاندا. ئه مانه هه مووی ده رگای شه په به راستی له خو ت کردو ته وه له په مه زاندا.

زورگرنگه تو ده رگاکانی شه په له سهر خو ت داخه ییت. شاشه به کار مه هینه بو خیر نه بییت. مه جلیسیک پر خیر نه بییت مه چوره ناوی. رویشتنیک بو ده ره وه زه روور نه بییت مه پو بو ده ره وه. قسه یانیک خیر نه بییت مه یکه. ده رگاکانی شه په له خو ت داخه کاکه.

رسول الله ﷺ ده فه رمویت: إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ فَتَحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ.

ئه گه ر په مه زان هات ده رگاکانی به هه شت ده کرپته وه، هیچ ده رگایه کی داده خرپت. ده رگاکانی جه هه نه م هه مووی داده خرپت، و شه یتانه کان کو ت و زنجیر.^{۲۲}

تو ده رگای جه هه نه م داخراوه بو ده یکه یته وه؟

پاشان ده فه رمویت: إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ صُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ وَمَرَدَةُ الْجِنِّ، وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ، وَفُتِحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ

^{۲۲} سه حیجی بوخاری ۳۲۷۷، سه حیجی موسلیم ۱۰۷۹

يُغْلَقُ مِنْهَا بَابٌ، وَيُنَادِي مُنَادٍ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ، وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ، وَلِلَّهِ عُتْقَاءُ
مِنَ النَّارِ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ.

له يه که م شه وی مانگی رهمه زاندا، شه يتانه کان و مه ره ده کان و جنه ماريد سه رکيش و کافره کان سنووردار ده کرين، ئيتر ناتوانن جاران چۆن خه لکيان گومرا ده کرد به هه مان شيوه خه لک گومرا که ن، که م ده بيته وه جووله يان، نه گهر جاران ده تووت نه وان زالن به سه رماندا، ئيستا زال نين به سه رتا؛ مه گهر تو خوت خوت بده يته ده ستيان. نه فسي نه مماره بيسووت له گهل شه يتاني ئينس له چوارده ورت، ده وروخوليان داوی و هه لده خه له تين و له خشته ت ده به ن و ده تده نه ده ست نه و شه يتانانه که جووله يه کی که ميشيان هه يه، ئينجا ئيوه به رن و گومرا بن.

بۆيه ده رگا کانی شهر له خوت داخه. مه رۆله گه ليان.

ده رگا کانی دۆزه خ داده خرين و هيچ ده رگايه کيان ناکرپته وه، ده رگا کانی به هه شت ده کرپته وه و هيچ ده رگايه کيان دانا خرين. پاشان بانگيژيک بانگ ده کات: نه ی نه و که سه ی به دواي خيردا ده گهرپيت، وه ره پيش، په له بکه خير به ده ست بهينه. رهمه زان که مه و ده روات، الله ﷺ ده فهرمويت: **أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ**. هه ر له خويه وه ده روات، چه ند رۆژيکی ديار يکراوه ده روات و تپده په رپت و پي نازانی. چه ند رۆژيکی بژير دراوی که مه، زۆر نيه، بۆيه مه هيله ده ست ده رچيت. پاشانيش ده فهرمويت: نه ی نه و که سه ی به دواي شهردا ده گهرپيت، وا ده که يت، ده ست هه لگره. ده رگای شهر له خوت داخه کاکه. تو ده رگای جه هه نه م داخراوه بۆ ده يکه يته وه؟ هه موو شه ويکيش الله ﷺ چه ند که سيک له ئاگر رزگار ده کات له م مانگی رهمه زانه دا.^{۲۳}

هه ول بده خوت له وانه بيت و دوعا بکه يت که سوکا رپشت له وانه بن.

^{۲۳} سونه نی ترمذی ۶۸۲، سونه نی ئيبن ماجه ۱۶۴۲

خالی چواردەیهەم: زۆر دوعا کردن لە ڕەمەزاندا

خالی چواردەیهەم: زۆر دوعا کردن لە ڕەمەزاندا.

خۆت ئامادە بکە زۆرترین و گەورەترین دوعا کانت لە ڕەمەزاندا بکەیت و زۆریش دووبارەیان بکەیتەو، هەموو دوعایەک.

چونکە بەراستی ئەو جیگایانەی کە پیرۆزن و ئەو کاتانەشی کە پیرۆزن دوعای تێدا گیرایە و ڕەد ناکرێتەو. بەتایبەتی ڕەمەزان، تۆ دەگەیتە چوار جومعهی. چوار عەسری جومعهی ڕەمەزانی تێدا یە کە دوعا ڕەد نابێتەو تێدا. تۆ سێهەکی شەوت هەیه کە دوعا ڕەد نابێتەو تێدا. شەوی قەدرت هەیه شەوێ کانی کە دوعا ڕەد نابێتەو تێدا. بەینی بانگ و قامەتە کانت هەیه کە دوعا ڕەد نابێتەو تێدا. نەینی بانگ و قامەت هەیه کە دوعا ڕەد نابێتەو تێدا. دوعای ڕۆژوو وەوان کاتێک کە ڕۆژوو وە کە ی دەشکێنێت ڕەد ناکرێتەو.

کات زۆرە بۆ دوعا لە ڕەمەزاندا. و دوعاش تێدا گیرایە.

رسول الله ﷺ دەفەر مویّت: إِنَّ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ لَدَعْوَةً مَا تُرَدُّ.

ڕۆژوو وەوان دوعایەکی هەیه لە کاتی ڕۆژوو وەشکاندنە کەیدا، واتە پێش ئەو بە ماوێهە کە تا دوا ڕۆژوو وەشکاندنە کە ی، لە و کاتەدا دوعای وەلام دەدرێتەو و ڕەد ناکرێتەو.^{٢٤}

بۆیە هەول بە زۆرترین دوعات هەبێت لە ڕەمەزاندا. جا بیهێنەرە پێش چاوی خۆت، رسول الله ﷺ دەفەر مویّت: لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ.

بۆنی دەمی ئینسانی ڕۆژوو وەوان لای الله ﷻ لە بۆنی میسک خوشترە.^{٢٥}

^{٢٤} سونەنی ئیبن ماجە ١٧٥٣

^{٢٥} سەحیحی بوخاری ١٨٩٤ و ١٩٠٤، سەحیحی موسلیم ١١٥١، موسنەدی ئیمام ئەحمەد ٧٢٩٢

که واته بۆنی ده مت ئه وه نده خوښ بښت به هوۍ عبادته تېکې ئاوا که ئه نجامی ده ده یت که رږووه، ئه ی ده بښت دوعا که ت چه نده لاگرنګ بښت؟

بۆیه ئه گهر ته ماشاش بکه ین الله ﷻ ئایه ته کانی رږووی بوهیناین، سی ئایه ت، دوا ئه و ئایه تیکمان بۆ ده هیئت له سهر دوعا، ئینجا ئایه تیکې ترمان بۆ ده هیئت له سهر رږووه. واته له به ینی ئایه ته کانی مانگی رهمه زان و رږوودا، ئایه تیکمان بوباس ده کات که دوعایه.

له دواي کُتِبَ عَلَیْکُمُ الصَّیَّامُ کَمَا کُتِبَ عَلَی الذِّیْنَ مِنْ قَبْلِکُمْ تاوه کو شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ، له دواي ئه وه ئایه تیکت بۆ ده هیئت: وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ.

باسی دوعا ده کات، ئه گهر عه به ده کانم پرسیا ری منیان لی کردی، نزیکم لیان ه وه، ده پارینه وه لیم وه لامیان ده ده مه وه.

ئینجا دوا یی ده چیت ه وه سهر ئایه ته کانی رږووه. وه ک ئاماژه یه ک بښت ئه م مانگه ئاگا دار به له ناویدا دوعا قبوله وړه د ناکړته وه؛ بۆیه نه که ی غافل بی له دوعا. و دوعا بۆ ئیمه ش بکه ن.

خالی پانزەيەم: كۆششكردن لەگەڵ نەفس (موجاهەدەي نەفس)

خالی پانزەيەم؛ بریتیيە لە موجاهەدەي نەفس.

راھینانی نەفسی خۆت، كۆششكردن لەگەڵی كە رايبھێنیت لەسەر عیبادەت، لەسەر جیبە جێكردنێ فەرمانەكان، لەسەر دووركەوتنەو لە قەدەغە كراوەكان.

جەلەوی بكەیت. فێری بكەیت دنیا لە خشتەي نەبات، فێری بكەیت بۆ قیامەت كار بكات. فێری بكەیت ئیسلام سەرخات. فێری بكەیت دیراسە بكات. فێری بكەیت واز لە خەو و شاشە و خەیاڵ و موخەرەمات بێنیت.

هەول بەدەیت ئەم نەفسەي خۆت رايبێنیت لەسەر كۆششكردن بۆ بەدەستھێنانی رەزامەندی اللہ ﷻ.

رسول اللہ ﷺ ھانی موسلمانانی دەدا لە رەمەزاندای زۆرتەين عیبادەت بكەن، زۆرتەين كۆشش بكەن، زۆرتەين رەزامەندی اللہ ﷻ بەدەست بھێنن. خودی خۆشی وا بوو. ھاوسەرەكانی بەخەبەر دەكردەو، ھەتا ھاوسەرەكانی دەفەرموون: مێزەرەكەي توند دەكردەو و توند و تۆل دەبوویەو لە عیبادەتدا.

تۆ زۆر گەرنگە و زۆر پێویستت بەو ھەيە موجاهەدەي نەفسی خۆت بكەیت. ئەو ھەش بكەیت اللہ ﷻ ھاوکاریت دەكات.

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ.

ئەو كەسانەي كە كۆشش دەكەن لەگەڵ نەفسی خۆیان و دەیانەوێت نەفسی خۆیان پاك كەنەو و چاكی كەن و پێی كەن لە رێز و شكۆ و ئیمان، ئیمە رێنموونیان دەكەین و رێبازی خۆمانیان نیشان دەدەین. اللہ ﷻ لەگەڵ ئەمانەيە، ئەمانە كارچاكن بێگومان.^{۲۶}

^{۲۶} سورة العنكبوت ۶۹

بۆیه نه فست رابینه له ره مه زاندا له سه رته رککردنی شته بیسوود و به که لک و
حه رام و خراپه کان، ئه وانه ی که چرووک و بیپرێزت ده که ن له لای خالقیش و
له لای مه خلوقیش، و رابینه له سه رته و شتانه ی که هه ره مووی فه زل و پرێزو
شکوویه، به رێزت ده که ن له لای خالق و له لای مه خلوقیش.

خالی شانزه یه م: خویندنه وهی فه زل و تاییه تمه ندیه کانی رهمه زان

خالی شانزه یه م؛ هه ول بده تاییه تمه ندیه کان و فه زائيله کانی رهمه زان دیراسه بکه یت، بیخوینیته وه و ورد بیته وه لئی.

بوئه وهی وات لئی بکات بکه ی به وهی که تیایه تی.

زنجیره یه کمان هه یه له یوتیوبدا ۱۵ فیدیویه له سه ر فه زائيله کانی رهمه زان، زور گرنه دیراسه یه کی وردی بکه یت، گوئی لئی بگره. چونکه به راستی تو که شتیک ده بینیت و فه زل و ریز و گه وره یه که یت زانی، نه و سوور ده بیت له سه ر به ده سته یانی و نایه لیت به فیرو بجیت لیت. به لام که بی ناگا بوویت له فه زل و ریز و شکوی، نه و اتیده په ریت و گویشی پی ناده یت.

زور گرنه ناگاداری نه و بابه ته بیت. نه که ی وه ک هه ندیک که س دیته مه که و مه دینه، فه زائیل و ریز و شکوی مه که و مه دینه نازانیت، چی عبادت تیدا نازانیت؛ بوئه تی ده په رینیت و زور ئیعتیادی وه ک سه فه ریک و سیاحه تیک. نه که ی رهمه زانیش و ابیت.

ئه ری رهمه زان چی خوشه لای تو؟ نه م پرسیار له خوت بکه. له وانه یه بلئی والله به پرانگه که ی نه و هه موو خواردنه خوشه، والله خواردنه که ی پارشیوانی. هه یه ده لی عه لقه و فلیم و گورانییه کانی که حازیریان کردووه، به رنامه فاسیده کان که له که ناله کان حازیریان کردووه. هه یه ده لی گه رانه که ی شه وانی. هه یه ده لی زور خوشه به شه و ناخه وی به ریز ده خه وی. نه وه تیاچوونه. ناوا رهمه زان بناسی. نه بیت بلئی ته راویحه که ی خوشه، بلئی ریزووه که ی خوشه، بلئی دوعا کانی خوشه، بلئی قورئان خویندنه که ی خوشه، بلئی دهرس و ده وره کانی خوشه؛ ده بیت دلت به وانه خوش بیت. بوئه برو بخوینه ره وه، دیراسه بکه له باره ی نه و بابه ته وه.

خالی حه قده یه م: هه ولبد هیت هیچ فه زلیکت له ده ست نه چیت له په مه زاندا

خالی کۆتایی؛ هه ول بده هیچ فه زلیک له کیس نه چیت له په مه زاندا، و هیچ سوننه تیکیش له کیس نه چیت. و دوور که وه ره وه له هه موو حه رامیک و له هه موو مه کرو هیکیش. ئه مه زۆر گرنگه.

فه رائیزه کان نزیک ده کاته وه له الله ﷻ تا ده بیهته خوشه ویستی الله ﷻ. سوننه ته کانیش پله ت بهرز ده کاته وه هه تا وه کو ئه جر و پاداشتی په نجا دانه شه هیدت ده بیت له ها وه لانی رسول الله ﷺ.

الله ﷻ بۆ خۆی له فه رمووده یه کی قود سیدا ده فه رموویت: وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ.

عه بده که م لیم نزیک نابیهته وه به هیچ شتیک که من یم خوش بیت به وه نه بیت که فه رزم کردو وه له سه ری.^{۲۷}

چی له سه ر فه رز کردووی؟ رۆژو وه که، پینج فه رزه که، حه لال خواردنه که، دوور که وتنه وه له حه رامه که، چاکوتنه که، دوور که وتنه وه له خراپوتنه که. ئه مانه فه رائیزه، هه مووی جیه جی بکه.

ئینجا دوای ئه وه سوننه ته کانمان هه یه. وه ک زیکرو ئه و راد و قیرائت و ته له بی عیلم و نوێزه سوننه ته کان. هیچی مه فه وتینه.

خشته یه کی خۆت پی بیت، ئی هه موو رۆژیکی په مه زان، که چۆن به سه ری به ری. کات دابنێ بۆ قورئان خویندن، کات دابنێ بۆ زیکر کردن، کات دابنێ بۆ فه رزه کان، کات دابنێ بۆ سوننه ته کان، کات دابنێ بۆ فیربونی عیلمی شه ری.

هه ره مووی ئه جر و پاداشته.

^{۲۷} سه حیحی بوخاری ۶۵۰۲

ئەگەر بېتىو ئەم شازدە خالە جىبە جى بکەيت اِنْ شَاءَ اللّٰهُ له وقەناعەتە دام
بەهرەمەند دەبى له مانگى رەمەزان و دەبیتە خاوەنى ئەجرو پاداشتىكى زۆر،
دونياشت باش دەبیت و قیامەتیش باش دەبیت.

والحمد لله رب العالمين.